

РЕШЕНИЕ

№ 3183

гр. София, 15.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 10.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3769** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.68, ал.1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.).

Образувано е по жалба на юрк. Г. К., като пълномощник на „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №182/24.03.2022г. на Комисията за защита от дискриминация, Ad hoc заседателен състав (КЗД или Комисията). С оспорения административен акт, на основание чл.65 ЗЗДискр, решаващият състав на Комисията: 1) УСТАНОВЯВА, че при осъществяване на своята дейност „Български Пощи“ ЕАД е поддържало и продължава да поддържа архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до обект: Български Пощи, намиращ се на адрес: [населено място],[жк], бл.17В; 2) ПРЕДПИСВА, на основание чл.47, т.4 ЗЗДискр, на „Български Пощи“ ЕАД, в 3-месечен срок от постановяване на Решението, да предприеме необходимите действия за изграждане на достъпна архитектурна среда до обект: Български Пощи, намиращ се на адрес: [населено място],[жк], бл.17В и 3) На основание чл.47, т.3 във вр. с чл.80, ал.2 ЗЗДискр НАЛАГА на „Български Пощи“ ЕАД имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева, поради установена дискриминация по признак „увреждане“.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Решение, като постановено в противоречие с приложимите материалноправни норми. Сочи, че „Български Пощи“ ЕАД е придобило имота за който е издадено процесното Решение през м. февруари 2021г., когато последният е бил заприходен в активите на

дружеството с инвент. №164940. Поддържа, че в хода на проучването по образуваната пред КЗД преписка с №76/2021г., търговецът е представил актуален снимков материал от който е видно, че пред входа на сградата на пощенската станция е поставена подвижна телескопична алуминиева рампа за създаване на подход към обекта, заедно с указателен стикер с международния символ за хора с увреждания за обслужване на лица с увреждания от служители на пощенската станция. При това смята, че са били предприети необходимите действия за осигуряване на достъпна архитектурна среда в процесния обект. Твърди, че неоснователно при постановяване на оспорваното Решение е била взета предвид единствено Докладна записка с вх. №12-11-2728/30.08.2021г. на регионалния представител на КЗД според която наличието на наклон на изпълнената рампа затруднява използването ѝ от хора с двигателни проблеми, без да се извърши повторна експертна проверка. Чрез процесуалния си представител юр. К. моли съда да отмени Решение №182/24.03.2022г. или алтернативно да го измени в частта за размера на наложената на дружеството имуществена санкция, като определи такава в минимален размер от 250 (двеста и петдесет) лева. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА ОТ ДИСКРИМИНАЦИЯ, представлявана от председателя, оспорва жалбата. В писмени бележки с вх. №35710/07.10.2022г. поддържа, че оспорваното Решение е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

На 19.02.2020г. регионалният представител на КЗД в [населено място] е извършила проверка на състоянието на архитектурната достъпност на обект: Шести клон на „Български Пощи“ ЕАД, [населено място],[жк], бл.17-В. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол (КП) №12-11-904/27.02.2020г. за извършена проверка в рамките на кампания „Достъпна България“. Според отразеното в КП пощенският клон се помещава на първи етаж на жилищна сграда и достъпът до него се осъществява посредством стълбище със стъпала и парапет. Констатирано е било, че няма скосяване на прилежащия терен и няма статична или подвижна рампа или друго съоръжение което да прави възможен достъпа на хора с двигателни затруднения до пощенската станция където освен пощенски услуги се извършват и плащания на пенсии, местни данъци и такси, социални плащания и такива за ток, вода и други консумативи. Видно от отбелязването на последната страница на КП проверката е била извършена в присъствието на служител на „Български Пощи“ ЕАД. Към КП са приложени и фотографски изображения на входа на пощенския клон – обект на проверката.

Административното производство е започнало по инициатива на КЗД с Разпореждане на председателя №320/18.03.2021г.

С писмо изх. №16-20-934/27.05.2021г. жалбоподателят „Български Пощи“ ЕАД е бил уведомен за образуваната преписка с №76/2021г. относно изградена недостъпна

архитектурна среда в обект в [населено място],[жк], бл.17-В и на дружеството е дадена възможност да изрази становище по констатациите, изложени в доклад на председателя на Комисията с вх. №12-11-4013/28.10.2020г. за осъществено нарушение по смисъла на чл.5 ЗЗДискр, предл. последно във вр. с §1, т.7 от Допълнителните разпоредби (ДР). В Становище с вх. №16-20-1026/04.06.2021г. жалбоподателят е изложил доводи, че макар към този момент да не е изградена достъпна архитектурна среда за хора с увреждания в проверявания пощенски клон, „Български Пощи“ ЕАД е създадо вътрешна политика за адекватен подход на служителите към хората с увреждания – потребители на предоставяните от дружеството услуги, включително чрез обслужването им по домовете. Заявено е искане за прекратяване на преписка с №76/2021г.

С последваща молба с вх. №16-20-1254/05.07.2021г. търговецът е представил пред Комисията фотографски изображения на входа към Пощенска станция С. 6, с които да установи, че е била поставена подвижна телескопична алуминиева рампа предназначена за хора с увреждания с която се осигурява достъп пред входа на сградата, както и, че е монтиран бутон на външната стена и указателен стикер с международния символ за хора с увреждания за обслужване на лицата с увреждания от служители на клона, свързани със звънец във вътрешните помещения на станцията. С писмо изх. №16-15-294/12.07.2021г. КЗД е уведомила общинската администрация на [населено място], че по повод на твърденията на „Български Пощи“ ЕАД за осигурена достъпна архитектурна среда в обект: шести клон в [населено място],[жк], [жилищен адрес] е необходимо да бъде извършена повторна проверка в присъствие на представител на Общината. Извършването на повторна проверка на пощенския клон е било възложено на регионалния представител на КЗД с писмо изх. №12-11-2506/12.07.2021г.

При извършена на 26.08.2021г. последваща проверка по преписка №76/2021г. са били установени следните факти: Обектът разполага с подвижна телескопична рампа която може да се поставя на стълбището при подаден сигнал за необходимостта от нея. Наклонът на стълбището е значителен което затруднява използването на рампата от хора с двигателни проблеми и липсва скосяване на прилежащия към сградата тротоар. На входа на сградата е бил поставен звънец чрез който нуждаещите се да подават сигнал в пощенския клон за необходимост от поставяне на рампата, но е бил откранат. Поставена е табела (видна от далече) с изписан на нея телефонен номер на който хората с увреждания могат да сигнализират за необходимостта от поставяне на рампата. Неразделна част от съставения Протокол от проверката са фотографски изображения.

Процедурата по проучване и събиране на доказателства е приключила с Доклад – заключение. В проведеното на 24.02.2022г. открито заседание на решаващия състав, жалбоподателят „Български Пощи“ ЕАД е бил представляван от юрк. К.. Производството е приключило с постановяване на процесното Решение №182/24.03.2022г.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.68, ал.1 ЗЗДискр. Подадена е в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, от активно легитимирано

лице – адресат на акта, за когото оспорваната Заповед създава задължения.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Жалбоподателят твърди, но не представя безспорни доказателства, че към датата на повторната проверка – 26.08.2021г. и до приключване на устните състезания по делото, е била изградена архитектурна среда, която да гарантира безпрепятствен достъп на хората с намалена подвижност до процесния обект: пощенска станция б с адрес в [населено място],[жк], бл.17-В.

Изискването за достъпност на архитектурната среда е въведено с чл.9 от Конвенцията за правата на хората с увреждания (Конвенцията, ратифицирана със закон на 26.01.2012г., ДВ, бр.12/10.02.2012г.), съгласно която норма за да дадат възможност на хората с увреждания да живеят самостоятелно и да участват пълноценно във всички аспекти на живота, държавите, ратифицирали конвенцията, са длъжни да предприемат подходящи мерки за осигуряване за хората с увреждания на равен достъп до физическата среда на живеене, до транспорта, информацията и комуникациите, включително до информационните и комуникационните системи и технологии и до всички останали удобства и услуги, отворени или предназначени за широката общественост, както в градските, така и в селските райони. Тези мерки включват идентифициране и премахване на всякакви пречки и прегради пред достъпността по отношение на: а) сгради, пътища, транспортни и всякакви други открити и закрити съоръжения, включително училища, жилищни постройки, здравни заведения и работни места; б) информационни, комуникационни и други услуги, включително информационни системи и услуги за спешна помощ.

Определение за достъпна среда е дадено в §1, т.2 от Наредба №РД-02-20-2/26.01.2021г. за определяне на изискванията за достъпност и универсален дизайн на елементите на достъпната среда в урбанизираната територия и на сградите и съоръженията, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството (обн. ДВ, бр.12/12.02.2021г.). Съгласно тази разпоредба – приложима към датата на извършване на повторната проверка на обекта, достъпна е средата в урбанизираните територии, сградите и съоръженията, която всеки човек с намалена подвижност, със или без увреждания може да ползва свободно и самостоятелно. Идентична е и нормата на §1, т.2 от Наредба №4/01.07.2009г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда на населението, включително за хората с увреждания (отм., ДВ, отм. ДВ бр. 12/12.02.2021г., в сила към датата на образуване на административното производство).

Нормата на чл.4 ЗЗДискр. забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на признак "увреждане", а разпоредбата на чл.5 ЗЗДискр определя като дискриминация изграждането и поддържането на архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места. Законът не дава определение за „публично място“, но това понятие следва да се тълкува като се изхожда от целта на Закона за защита от дискриминация и на Закона за хората с увреждания в съответствие с чл.9 от Конвенцията. При това безспорно сградите, в които се предоставят пощенски и други услуги свързани със социални плащания, плащания на пенсии и др. са публично място. Неосигуряването на достъпна среда е въведено от закона като отделна, самостоятелна форма на дискриминация, при която не се изисква съпоставяне с други лица в сходно положение. Това е така, защото липсата на достъпна среда лишава хората с увреждания от възможност да участват

самостоятелно и пълноценно в обществения живот, поради което и сама по себе си представлява неравноправно третиране и не е необходимо това да се установява с конкретни житейски примери.

В случая е било безспорно установено от извършените от ответника две проверки на място, че „Български Пощи“ ЕАД не е изпълнило задължението си да осигури достъпна архитектурна среда и равен достъп за хората с намалена подвижност в пощенския офис в [населено място],[жк], бл.17-В. Този извод не се променя от факта, че след като е било уведомено за образуването административно производство дружеството е осигурило подвижна телескопична алуминиева рампа чрез която да се осъществява достъпът до входа на сградата на хората с двигателен дефицит. Според извършената повторна проверка с участието на главния архитект на [община] и технически специалист от общинската администрация, изводите на която не са оборени в хода на съдебното производство, значителният наклон на стълбището пред входа на пощенския клон и липсата на скосяване на прилежащия към сградата тротоар, затруднява, а по същество прави и невъзможно използването на подвижната рампа от хора с намалена подвижност. При това законосъобразен е изводът на решаващия състав на КЗД, че към датата на постановяване на оспорваното Решение, жалбоподателят не е осигурил достъпна архитектурна среда за хората с увреждания с което е нарушил и продължава да нарушава забраната за неравно третиране, установена в чл.4, ал.1 във вр. с чл.5 ЗЗДискр.

Съгласно чл.80, ал.1 и ал.2 ЗЗДискр който не изпълни задължение, произтичащо от този закон, се наказва с глоба от 250 (двеста и петдесет) до 2000 (две хиляди) лева, ако не подлежи на по-тежко наказание. Когато нарушението е извършено при осъществяване дейността на юридическо лице, на последното се налага имуществена санкция в размер от 250 (двеста и петдесет) до 2500 (две хиляди и петстотин) лева. Осигуряването на достъпна архитектурна среда е задължение, което произтича пряко от закона, а наложената санкция е размер близък до минимално установения.

Изрично правомощие на КЗД, регламентирано в чл.47, т.4 ЗЗДискр., е да дава задължителни предписания по спазването на закона. Волеизявлението на органа има властнически характер, тъй като е с обвързващо действие по отношение на жалбоподателя, поради което за разлика от препоръките по т.6 от същия член подлежи на съдебно обжалване. Доколкото няма спор по фактите и предвид изложеното по-горе относно задължението на жалбоподателя да поддържа достъпна среда, съдът приема, че дадените задължителни предписанията са законосъобразни, тъй като те съответстват на установените факти и на материалния закон и са насочени към постигане на целта му. Решението на КЗД в тази му част е също законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски. Съобразно фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя размер на възнаграждението – 150 (сто и петдесет) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №182/24.03.2022г. на Комисията за защита от дискриминация, Ad hoc заседателен състав.

ОСЪЖДА „Български Пощи“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: 1700 С., [улица], [жилищен адрес] да заплати на Комисията за защита от дискриминация, представлявана от председателя, с адрес: 1125 С., [улица], сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по адм. дело №3769/2022г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ

Боряна Петкова